

מהר"ל דרך חיים פ"ד מ"ג

ואנה כתר כהונה שנתן הש"י לישראל
הוא כנגד מה שבאדם קדושה בגוף.
ולפיכך המומים פוסלין בכהנים ולמה
המומים פוסלים בכהנים וזה
מפני כי הכהן יש לו קדושת הגוף,
וכאשר יש מום בגוף פסול לעבוד.
ומזה תבין מ"ש בכתובות (ע"ב, ב) שכל
המומין שפוסלין בכהנים פוסלין בנשים
ומה ענינם יחד, אבל פירוש כי היא
האשה גם כן גופנית יותר מן האיש כי
האיש דומה לנפש שהוא מושל כדכתיב
(בראשית ג') והוא ימשול כך והאשה דומה
לגוף, ולכך כל המומין הפוסלים בכהנים
פוסלין בנשים.

ואמנם ראוי לך להבין דבר זה שאמרנו
כי יש לכהנים קדושת הגוף,
שהכוונה בזה שהגוף שלהם נמשך
ממדרגת עליונה אלהית, כי גם לגוף
האדם יש מדרגת עליונה כאשר תדע
ותבין מן רמ"ח אברים של אדם, והכהן
שהיה כהן צדק ראשון הוא אברהם אבינו
ואמר הכתוב עליו (תהלים ק"י) אתה כהן
לעולם ומספרו רמ"ח כמספר אברי האדם,
וכל אלו דברים מופלגים בחכמה ואין
להאריך.

זבחים צח עניין: מום בכהנים

קהלת יעקב ערך מום

ב' עניין מום מה שנחסר לו אבר גשמי
ומה נזק, אך העניין נאצרים הגשמיים
על ידם גילוי אור הנשמה, וכשיש אצרים
כגון אצרי הפה מתגלה אור הנשמה על
ידי דיבור, וכן אצרי האוזן מגלים כוחות
הנפשי על ידי השמיעה, חמס כשחסר אבר
אזי הנשמה אינה מתגלית, ועל כן מום
ראשי תיבות מוסתר ונעלם מאוד.

שם משמאל צו תרע"ג

וכל מנחת כהן כליל תהי' לא תאכל. יש ליתן
טעם בזה, דהנה כ"ק אבי אדמו"ר
וצללה"ה הגיד הטעם דכהנים צריכים בגדים
ואם אין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהם,
ולויים אינם צריכים לבגדים, ואמר כי הכהנים
באשר הם פנימיים ועבודתם בחשאי צריכים
בגדים לכיסוי הפנימיות כמו שכל דבר פנימי
צריך כיסוי, וכן הנשמה כשבאה לזה העולם
צריכה לכיסוי שהוא הגוף, וכן מלאך כשנשתלה
לזה העולם צריך ללבוש גופני, אבל לויים
שעבודתם בהתגלות בשיר ובקול אינם צריכים
לכיסוי, עכ"ל. והנה הא דלא סגי לכהן הכיסוי
כמו לכל נשמה דהיינו הגוף, מוכרחים לומר
דגם גופו קנה מדרגה פנימית ע"כ גם גופו
צריך לכיסוי הבגדים, וכן מוכח מדברי
המהר"ל שפירש בשם אהרן שאותיותיו הן
פנימיות ה"א היא אמצע היחידיות, רי"ש
אמצע המאות, נו"ן אמצע העשירות, והאל"ף
היא אלופו של עולם המאיר בו. והנה שם של
אדם איננו לנשמה לבדה רק בהצטרפה עם
הגוף ונפש, והראי' הנשמות המוגלגלות ער
ואונן נקרא אח"כ שם פרץ וזרח, מחלון
נקרא אח"כ עובד, ובאשר שמו של אהרן
מורה על פנימיות מוכח שגם גופו זכה למדרגה
פנימית, וע"כ זכה לורעו אחריו ברית כהונה
עולם אף שהורע מתיחס ביותר לגוף, וכבר

דרך מצוותיך לבעל הצמח צדק עמ' לא

(פ' אמור) שלא יכנס כהן בע"מ להיכל ולמזבח (רע"ז) שנאמר אך אל הפרכת
לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו (ויקרא כ"א כ"ג)
ועוד באו שני לאוין בעבודת בע"מ קבוע ועובר כמ"ש החינוך (סי' רע"ו ער"ה), ובשרשי
מצוה שם כתוב שיש רמז לשלימות צורתו לענינים כו'. ולהבין שרש ענין הרחקת בעלי
מומין מן העבודה והיתרם באכילתם בשר ק"ק והמורם מקדשים קלים כדכתיב לעיל
מיני' לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל (ויקרא כ"א כ"ב) וכדפירש"י
וכן שנינו בר"פ י"ב דזבחים במשנה (א') בעלי מומים בין בעלי מומים קבועים ובין
בעלי מומים עוברים חולקים ואוכלים אבל לא מקריבין, והרי אכילת הכהנים היא
כפרה לבעלים כידוע: יש להקדים מאמר הרשב"י בפ' וישב קפ"א ע"א ע"פ זה

ועתה ית' הטעם דאל הפרכת לא יבא שהוזהר הבעל מום מליכנס להיכל ולמזבח
הגם שר' שמעון לא ביאר הטעם לזה אלא שסמך על שממילא מובן הענין לפי ההקדמה
שהקדים, והוא כי מודעת זאת כי בהיכל ה' גלוי אא"ס בחיצונית עד שראו בעיני
ראי' כמ"ש וירא כבוד ה' כו' (ויקרא ט' כ"ג) וירא כל העם כו' (שם ט' כ"ד)
וכן במזבח ה' יורד אש שלמעלה כמ"ש ותצא אש מלפני ה' (שם), ולכן הוזהר הבעל
מום בל"ת של תורה ליכנס לשם להיות כי גופו נפגם עכ"פ מחיצוני' אע"פ שפנימיותו
קדוש אסור לו ליכנס לשם ולהראות פגמתו כדי שלא יפגום ח"ו גם גילוי אלקות
שבשם כיון שהגלוי הוא ג"כ בחיצונית ממש, ואותו הגילוי א"צ להיות נפגם ח"ו כי
הוא גלוי אלקותו ית' ממש שהגלוי הזה מגיע גם בחיצונית לראיית העין ויכול להיות
נפגם ח"ו כשיכנס שם בע"מ שפגמו החיצוני' גופו, אבל לחם אלהיו מקדשי הקדשים
ומן הקדשים יאכל (ויקרא כ"א כ"ב) להיות כי בפנימיותו לא נפגם כלל ושלם הוא
בתכלית וענין אכילת הקדשים תלוי בפנימיות (שהרי בחיצוני' אין ניכר הקדושה עליהם
רק שהענין תלוי בפנימיות) האדם כשהוא שלם אזי יכול להעלות את הקדשים כי סוד

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON